

ஈழத்துக்

குழந்தைப்

பாடல்கள்

இளவரசு சித்திரமேழி
தீரு. வயிரவப்பிள்ளை கந்தையா
நினைவு மலர் - 1979

சி.எஸ்.மு.பி.
1979

ஈழத்துக்
குழந்தைப்
பாடல்கள்

அ
னை
த்
து
ல
க
ச்
கி
று
வ
ரா
ண்
டு
வ
ளி
ய்
டு

இளவாலை, சித்திரமேழி.
திரு. வயிரவப்பிள்ளை கந்தையா
நினைவு மலர். 1979

International Children Year Publication

Ezhathu Kuzhanthaip Padalkal
A Collection of 17 Nursery Rhymes in Tamil.

Compiled by

Rasikamani Kanaka Senthinathan

Gift Edition:

Published in Memory of:

Late Vairavapillai Kandiah

of

Chithiramezhi, Ilavalai.

By

His beloved family

1979 - 06 - 10

ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள்

ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பதினேழு

குழந்தைப் பாடல்களின் தொகுப்பு

தொகுப்பு:

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்

அன்பளிப்பு:

இளவாலை, சித்திரமேழி.

அமர் வயிரவப்பிள்ளை கந்தையா

குடும்பத்தினர்

1979-06-10

சி. வேங்கடா

திரு. வயிரவப்பிள்ளை கந்தையா
(முன்னாள் மலேசியாப் பெருந்தோட்ட முகாமையாளர்
இளவாலை அரிசி ஆலை உரிமையாளர்)

உடனிலைப் பேறு:
1909 - 09 - 09

புகழ்நிலைப் பேறு:
1979 - 05 - 11

பொன்மலர்

எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காக, வழிகாட்டியாக அனைத்துமாக விளங்கிய எமது குடும்பத் தலைவரை இழந்து மீளாத் துயரக் கடவில் ஆழ்ந்து கரை தெரியாது தவிக்கின்றோம். எனினும் அவர் எம்மோடு வாழ்ந்த காலத்து இனிய நினைவுகள் என்றும் எமது உள்ளத்திற் பசுமையாக நிலைத்து உறுதியையும் எதிர்கால நம்பிக்கையையும் தருகின்றன. பற்றுக் கோடாக நிலைத்துள்ளன. வாடா மலரான அவரது நினைவாக என்றும் வாடாத இப்பொன்மலரை அவரது பாத கமலங்களிலே சூட்டி அஞ்சனி செய்கின்றோம்.

குழந்தைகளின் கல்வி உயர்ச்சியில் ஆர்வம் மிக்க அவர்களுக்கு இக்குழந்தை கவிமலர் ஆத்ம சாந்தியை நல்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை. இந் நூலிலுள்ள மழலை மலர்களை நுகர்ந்து குழந்தைகள் மகிழ்ந்து சிரிக்கும் குறுநகையிலே எமது குடும்பத் தலைவரை நாம் காண விழைகிறோம்.

நன்றி!

எமது குடும்பத் தலைவரின் இறுதிச் சடங்கிலே கலந்து கொண்டவர்கள், இரங்கற் செய்தி வழங்கியவர்கள், எமக்கு ஆறுதல் கூறித் துணைநின்றவர்கள், இன்றைய கிரியைகளிலே கலந்து கொள்பவர்கள் ஆகிய உறவினர்கள், நண்பர்கள், அன்பர்கள் இப்பொன்மலரை வெளியிட உதவியோர் அனைவர்க்கும் குறிப்பாக இம்மலரின் பதிப்பாளியார் மயிலங்கூடலூர் திரு. பி. நடராஜன் அவர்களுக்கும்

எமது உளம் நிறைந்த நன்றிகள்!

சித்திரவேழி,
ஞானலாலை.

1979-06-10

நீதுமதி. சி. கந்தையா
பேச்சாளர்.

மதுரை-6

நேதரர் உளடுதவன் இன்றில்லை என்றும்

பொருமை உடைத்தீய் வருகு

என்பது பொய்யாமொழி. நேற்றுவுரை எம்மோடிருந்த பொன் மனச் செல்வராகிய இளவரலை, கித்திரமேழி

திரு. வயிரவப்பீள்னை கந்தையா இன்று எம்மோடிவலை. புகழ்நிலைப்பேறு அடைந்த அமரர். கந்தையா அவர்களின் நினைவை நிலக்கச் செய்யும் வகையில் நிலைபேறு டையநூல் ஒன்றினை வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரது குடுபத்தினர்க்கு எழுந்தது. அச்சிந்தனையின் அறு வடை தான் ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள் என்ற இந் நினைவுமலர்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றுவதையே தமது தலையாய பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் இலக்கியச் செல்வர் இரசிகமணி கனக. செந்திரநாதன் அவர்கள். இலக்கியச் சோலையிலே இனிய தேறல் சேர்க்கும் தேனீ அவர். அவர் கவைத்துத் தேர்ந்த பதினேழு அழகத் துளிகள் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாந்தர மாணவர்க்குரியதாக இருப்பது பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட அவர் விரும்பினார். எனினும் கையெழுத்துப் படியில் மூன்று பாடல்கள் இடம் பெறாதது எமது தவக்குறையே.

இவ்வாண்டு அனைத்துலகச் சிறுவராண்டு. இச்சிறுவ ராண்டில் தமது குடும்பத் தலைவரின் நினைவாகக் குழந்தை களுக்குக் கவிதைப் பரிசு வழங்க முன் வந்த திருமதி. சி. கந்தையா அவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினர்க்கும் சிறப்புற அமரரின் அறிவுற்றிந்த மகனாகிய செல்வன் க. துரை ராசா அவர்களுக்கும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் கடமைப்பட்டுள்ளது

இதனை அன்பளிப்பு மலராக வெளியிட இசைவு தந்த இரசிகமணி கனக. செந்திரநாதன் குடும்பத்தினர்க்கும் துணை நின்ற கலைப்பேரரசு ஏ. றீ. பொன்னுத்துரை அவர்களுக்கும் சைவப்புலவர். திரு. சு. செல்லத்துரை அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியது.

இந்நூலின் வழியில் மேலும் பல நிலைபேறுடைய நினைவு நூல்கள் (கல்வெட்டு!) மலர்க.

அமரர் கந்தையா அவர்களின் ஆன்மா சாந்தியுறுக!

ரயிலங்கடலூர் றீ. நடராஜன்

— பதிப்பாளியர் —

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர்	1 தாலாட்டு
வித்துவான் க. வேந்தனார்	2 பாட்டி எங்கள் பாட்டி
மா. பீதாம்பரம்	3 எங்கள் இலங்கை
பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன்	4 காய்கள் கட்டிய வெருளி
முதுகமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி	5 மழை
'அம்பி'	6 பலூன்காரன்
'இதம்'	7 சேவல்
கவிஞர் இ. நாகராசன்	8 சட்டை
கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை	9 தேர்த்திருவிழா
ஆடவிறை	10 நல்ல உபாத்தியாயர்
பண்டிதர் சே. தியாகராசா	11 கோழிக்குஞ்சு
கனக செந்திரநாதன்	12 கனவு
சி. அகிலேசசர்மா	13 இராசா வீட்டு.....
கவிஞர் வி. கந்தவனம்	14 விநாயகரும் அகத்தியரும்
மஹாகவி	15 சின்னக் குருவி
பஸில் காரியப்பர்	16 கூடில் தொழில் செய்
குறமகள்	17 தாத்தா

நவாலியூர். சோமசுந்தரப்புவலர்

முத்தே பவளமே முழுமதியே என்னுடைய

சித்தம் மகிழும் திரவியமே கண்வளராய்

தெள்ளமுதே தேனே தெவிட்டா நறுப்பாகே

உள்ளம் குளிரவரும் ஓவியமே கண்வளராய்

மாமி அடித்தாளோ மாமனார் ஏகினரோ

பூவிற் கிறந்த செல்வப் புத்தமுதே கண்வளராய்

பாலாற் குறையுண்டோ பஞ்சணையாற் பஞ்சமுண்டோ

மேலான அன்பே விழியுடிக் கண்வளராய்.

காய்கள் கட்டிய வெருளி

பண்டிதர். க. சச்சிதானந்தன்

கந்தன் செய்த தோட்டத்தில்
காய் கனிகள் அதிகமாம்
வந்து ஆடு மாடுகள்
வளர்ந்தவற்றைக் கடிக்குமாம்.

காய்கள் ஒன்று கூடியே
காக்க வெருளி கட்டின
வளய்கள் திறந்து பேசின
வழி வகுத்துக் கொண்டன.

சாம்பல் நீற்றுப் பூசினி
தலைக்கு வருவேன் என்றது
பாம்பு போன்ற புடவங்காய்
பக்கக் கைகள் என்றது.

பானை போன்ற பூசினி
பருத்த வயிறு என்றது
ஆனை மிள காய்களும்
அழகு மூக்காய் ஆகின

வெண்டிக் காய்கள் தாங்கள் தாம்
விரல்கள் என்று தொங்கின
நொண்டிக் கால்கள் ஆயின
நுனி வளர்ந்த கரும்புகள்.

கனிந்த நிறத் தக்காளி
கன்னம் என்று நின்றது
நனைந்த பயிற்றங் காய்களும்
நாலு மயி ராயின.

முறுக்கு மீசை இல்லை என்று
முணு முணுத்துக் கொள்ளலே
நறுக்கி வைத்த அறுகம்புல்
நானி ருப்பேன் என்றது.

கண்ணில்லாத வெருளி என்று
காய்கள் கவலை கொண்டன
அண்ணன் நாவற் பழவனார்
அதற்கு வந்து குந்தினார்.

மாடு வந்து பார்த்தது
மனிதன் மீசை கண்டது
நாடு காடு தசண்டியே
நாலு காலிந் பாபந்தது.

கவிஞர் "இதம்"

கொக்கரக்கோ கொக்கரக்கோ
கொக்கரக்கோ கோ
கோவிலுக்குப் பூசை நேரம்
கொக்கரக்கோ கோ.

வாசமுள்ள பூக்களிலே
கொக்கரக்கோ கோ
வண்டுதே நெடுக்குது பார்
கொக்கரக்கோ கோ

வண்ண வண்ணச் சிறகடித்துக்
கொக்கரக்கோ கோ
வாசலுக்கும் வந்துவிட்டோம்
கொக்கரக்கோ கோ

கொத்திக் கொத்தி உண்பதற்கும்
கொக்கரக்கோ கோ
கொஞ்ச நெல்லுப்போட்டு விடும்
கொக்கரக்கோ கோ

கவிஞர். இ. நாகராசன்

பட்டுப் புதுச் சட்டை
பள பளக்குஞ் சட்டை
இட்டம் போல நானும்
இட்டுக் கொள்ளுஞ் சட்டை.

பரீட்சை யிலே 'பாசு'
பண்ணி யதற் காக
விரும்பு புடனே அம்மா
விரும்பித் தைச்ச சட்டை.

நானே மறு நானே
நாங்கள் கோவில் போகும்
வேளை தன்வில் நானும்
விரும்பிப் போடு வேணே.

கண்ணன் அதைப் பார்க்கக்
கம்பீரமாய் நானும்
வண்ண நடை போட்டு
வடிவு காட்டு வேணே.

"யாரு தைச்சா" என்று
யால குமே கேட்பார்
பேரு சொல்ல மாட்டேன்
பிரிய அம்மா என்பேன்.

கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை

சித்திரந் தீட்டியே சேலை விளங்கவே
சிங்காரத் தேரைந்து வீதியிலே
பக்தியுட னன்பர் பற்றி யிழுத்திடப்
பாகனில் லாமலே போகுதம்மா.

கானமயிலென்ற லாகன மேயது
கர்ணமற் சென்றும றைந்துவோ
ஏனம்மா கந்தக் கடவுளுந் தேரினில்
ஏறியே வீதியில் வாளுரம்மா.

கந்தக் கடவுள் ஒருவரென் றுல்வீதிக்
காட்சிக்குத் தேரொன்று காணாதோ
சிந்தை மகிழ்ந்து களித்திட வேணுந்து
தேரின் கதையினைச் சொல்வா யம்மா.

நாலு பெரியதேர் கண்டேனம் மாமிக
நல்ல சிறுதேரும் ஒன்று கண்டேன்
பாலவ யதினிற் கோலமு ருகையன்
பாடி விளையாடுந் தேரதுவோ.

சின்னத்தேர் போலொரு தேரெனக் குவேண்டும்
செய்து தருவாயோ சொல்வாயம்மா
வன்னம் பலப்பல ஓட்டியென் பாவையை
வைத்து விளையாட வேணுமம்மா.

ஆடலிறை

வீட்டில் எமக்குக் கதைகள் கூறி
விளங்க வைத்தாள் பாட்டி
கூட்டி யெம்மை நல்ல பாட்டுக்
கூறி வந்தாள் பாட்டி.

பள்ளிக் கூடஞ் சென்றபோது
பண்பு கொண்ட ஒருவர்
துள்ளிக் குதித்துக் கையைக் காட்டிச்
சொல்லித் தந்தார் பாட்டு.

நல்ல கதைகள் படங்க ளோடு
நமக்குச் சொல்லித் தந்தார்
நல்ல வாத்தி யார் எமக்கு
நாளுந் தந்தை போல்வர்.

எழுதத் தெரியா எமக்கு நன்றாய்
எழுத்துச் சொல்லித் தந்தார்
அழுதால் எம்மை அழைத்தணைத்தே
அன்பு காட்டி நிற்பார்.

சின்னத் தம்பி நீயும் வாடா
செல்வம் நீயும் வாடி
என்றும் மகிழ்ச்சி யாயிருக்க
எங்கள் பள்ளி செல்வோம்.

பன்வடிநர் சோ. தியாகராசர்

வட்ட வடி வான தொரு
முட்டையினில் உள்ளே
வளர்ந்து கொண்டு நானிருந்தேன்
வாழ்வு நினை வில்லை.

கால் முளைத்துக் கண்திறந்து
காதுகளுந் தோன்றி
காலம் வரப் பார்த்திருந்தேன்
காணவில்லை வழியை.

தாயறிந்து கொத்தி விட்டாள்
தப்பிவெளி வந்தேன்
தப்பிவெளி வந்தவுடன்
தலை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

தாயோடு போய்வருவேன்
தனி வழியோ அறியேன்
தனிவழியே போகாமல்
தாய்மறித்து வருவாள்.

பாய்ந்து வரும் பூனை முன்னே
பறந்து விழும் பருந்து
சாய்ந்துவரும் கிரியெல்லாந்
தப்பி வளர்ந் தேனே.

குஞ்சாக வளர்ந்துவிட்டேன்
குழந்தைகளே பாரும்
அஞ்சாமல் நின்றுடுவேன்
ஆதரிப்பீர் நீரே.

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

வன்னிக் காட்டில் முன்னோர் நாள்
வழியும் தவறிச் சென்றுவிட்டேன்

வெள்ளை முயலின் குட்டிகளும்
விளையடி டிடலாம் என்றனவே

புள்ளி மாணின் கன்றுகளும்
துள்ளித் துள்ளி ஓடினவே

யானைக் குட்டி முதுகின்மேல்
ஏறிக் குரங்கு ஆடியதே

கண்ணங் கரிய கரடியனார்
கண்ணைத் தோண்ட வந்தாரே

சும்மா என்றே அலறிவிட்டேன்
சும்மா கனவு படு என்ருள்.

கவிஞர் அகிலேசசர்மா

இராசா வீட்டு முற்றமதில்
நனைந்த சீனி காய்ந்ததுவே
இராமன் அங்கே போயிருந்தான்
காய்வது என்ன பொருளென்றான்.

இராசா மலையின் மண் என்றார்
இராமன் எழுந்தே போய்விட்டான்
இராசா தனக்குப் பொய் சொன்னார்
என்றே இராமன் யோசித்தான்.

போன இராமன் யோசனையில்
புத்தி ஒன்று புகுந்ததுவே
தானே அந்த சீனி எல்லாம்
தின்று தொலைக்க வழிகண்டான்.

மகளை அழைத்தே இது சொல்வான்
மன்னன் வீட்டில் நான் இருப்பேன்
வடக்கன் மாடு செத்த தென்று
வந்தங் கெனக்குச் சொல் லென்று.

மன்னன் வீட்டில் அவன் இருக்க
மகனும் எழுந்தே ஓடிவந்தான்
என்ன மகனே அழுகின்றாய்
என்று இராமன் கேட்டிடவே

எங்கள் எருது வலி வந்து
இறந்து விட்ட தென்றுசொல்ல
அங்கே இராமன் அதுகேட்டு
அவறி விழுந்தான் சீனியின்மேல்.

ஆசை எருது போயிற்றே
ஐயோ ஐயோ இனி எனக்கு
வாய்மண் வாய்மண் என்று சொல்லி
காயும் சீனி தனை அள்ளி

வாரி அடைந்தான் வாய்க்குள்ளே
வயிறும் நிரம்பி விட்டதுவே
மகனே உனக்கும் உன் தாய்க்கும்
வாய் மண்போட என்று சொல்லி

அள்ளிக் கொடுத்தான் சீனி எல்லாம்
அரசன் சீனி தொலைந்ததுவே.

விநாயகரும் அகத்தியரும்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

அகத்தியர் என்பர் குறுமுனிவர்
ஆயினும் தவத்தினிற் பெருமுனிவர்
மிகப் பழங் காலத்தில் வாழ்ந்துவந்தார்
விருப்புடன் சிவனடி வணங்கி வந்தார்.

தமிழ்திரு நாட்டினில் அவர் ஒருநாள்
தங்கிய காலத்திற் காகம் ஒன்று
கமண்டல மீதினில் வந்திருந்து
கவிழ்ந்துநல் நீரினை ஊற்றியது.

காகம் இருந்த குடத்தினிலே
காட்சி அளித்தனன் ஒரு சிறுவன்
கோபம் மிகுந்திடக் குறுமுனிவர்
குழப்படிப் பெடியனைக் குட்டவந்தார்.

அழகிய சிறுவனும் ஓடலுற்றான்
அகத்திய முனிவரும் துரத்தலுற்றார்
இனையவன் ஓடிட முனிவர் பிரான்
இடையினிற் களைப்பு வந் திருந்துவிட்டார்.

அதிசயம் மறைந்தனன் அச் சிறுவன்
அவ்விடம் தோன்றினர் ஆனை முகன்
விதம் வித வேடத்தில் விநாயகரா?
விளங்கினர் உண்மையை அகத்தியனார்.

உன் தலை மீதினிற் குட்டவந்தேன்
ஓ! பிழை பொறுத்திட வேண்டுமென்று
தன் தலை மீதினிற் குட்டி மிகத்
தாழ்ந்து வணங்கினார் தமிழ் முனிவர்.

உன் பெயர் உன்திறன் உலகமெல்லாம்
ஓங்குக ஓங்குக என்று சொல்லி
அன்புடன் பிள்ளையார் அருள்புரிந்தார்
அகத்திய மாமுனி மனம் மகிழ்ந்தார்.

காகமாய்க் கணபதி வந்தருளி
கவிழ்த்த அக் கமண்டல நீர் பெருகி
ஆகியோர் ஆறெனப் பாய்கிறதாம்
அதன்பெயர் அழகிய காவிரியாம்.

சின்னக் குருவி பறக்கிறது
 சிறகைக் காற்றில் உதைக்கிறது
 திண்ணைக் குந்தில் இருக்கின்றேன்
 திரும்பிப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது.
 வெய்யில் நன்றாய் எறிக்கிறது
 வெளியிற் பயறு காய்கிறது
 பையக் குருவி வருகிறது
 பயற்றம் பாயை அடைகிறது.
 என்னைப் பார்த்துக் கதைக்கிறதே
 ஏதோ கேள்வி கேட்கிறதே
 இன்னும் நாங்கள் பழகாத
 இனிய சொற்கள் சொல்கிறதே.
 பயறு வேண்டும் என்கிறதோ?
 பசிக்கின் றதுபார் என்கிறதோ?
 வயிறு சிறிய தானாலும்
 வருத்தம் பெரிதே என்கிறதோ?
 பஞ்சம் வந்து கொன்றிடுமோ
 பத்துப் பயறு வீசுவதால்?
 கொஞ்சம் தம்பி என்கிறது
 கொத்திக் கொத்தித் தின்கிறது.
 பிறகு நிமிர்ந்து சிரிக்கிறது
 பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கிறது
 சிறகைக் காற்றில் விரிக்கிறது
 சின்னக் குருவி பறக்கிறது.

சின்னச் சின்ன நீர்த்துளி
 சேர்ந்தொன் ருகக்கூடியே
 வண்ணக் கடலு மானதே
 வளமார் நதியும் ஆனதே.

நிமிஷ மென்னும் போதிலே
 நேரஞ் சொற்ப மாயினும்
 நிமிஷ மெல்லாங் கூடியே
 நீண்ட காலம் பண்ணுதாம்.

சின்னச் சின்ன அட்சரம்
 சேர்ந்த அன்பு வார்த்தைகள்
 இன்ப மூட்ட வில்லையோ
 இதயம் என்னும் ஏட்டிலே

தனியே சிறிக் கூடினால்
 தானே சக்தி கூடுமாம்
 மனிதா வாவா கூடியே
 மண்ணை விண்ணாய்ச் செய்குவாய்.

'குறமகள்'

தாத்தா என்றன் ஆசைத் தாத்தா
 தங்க மான நேசத் தாத்தா
 பார்த்தாற் பொக்கை வாய்க்குள் ளேதான்
 பாக்கு வெற்றிலை குதப்பும் தாத்தா.

பல்லுக் கழன்ற பொக்கை வாயாற்
 பலமுத் தங்கள் கொடுக்குந் தாத்தா
 பெல்லுப் பிடித்துக் குடுகு டென்னப்
 'பொயிலை' வாங்கப் போகும் தாத்தா.

கட்டி அணைத்து முத்த மிட்டுங்
 கதைகள் பலவுஞ் சொல்லுந் தாத்தா
 விட்டி டாமல் எங்கள் பழைய
 வீர மெல்லாஞ் சொல்லுந் தாத்தா.

முறுக்குச் சீடை தின்ன மாட்டார்
 முற்றத்திலே விடவும் மாட்டார்
 தறுகு றும்பு செய்த போதுந்
 தடியால் எம்மை அடிக்க மாட்டார்.

ஆசைத் தாத்தா எங்கள் தாத்தா
 அருமை யான நேசத் தாத்தா
 பாச மெல்லாம் எங்கள் மீதே
 பதித்து எம்மை வளர்க்குந் தாத்தா.

எ'ளர்மதி அச்சகம். பண்டத்தரிப்பு.